

ת"פ 29065/06/18 - מדינת ישראל נגד ספיאן רגבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29065-06-18 מדינת ישראל נ' רגבי

בפני
בעניין:
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י הגב' שירן סיני, מתמחה מתביעות ירושלים
המאשימה
נגד
ספיאן רגבי
ע"י ב"כ עו"ד פארס מצטפא
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר דיון, בכתב אישום מתוקן, ללא הסכמה עונשית.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 24.11.2017, בשעת ערב, הגיע הנאשם עם בני משפחתו לביה"ח הדסה עין כרם, לבקר את אביו שעבר ניתוח והחנה את המונית בה נהג במפרץ חניית החירום של בית החולים. המאבטח א"ב פנה לנאשם, הסביר לו כי החניה במקום באסורה וכי עליו להזיז את הרכב והנאשם בתגובה התלהם ואמר כי מותר לו לחנות במקום וסירב להזיז את המונית. אז ניסה הנאשם להיכנס לבית החולים והמאבטח א"ט סירב להכניסו עד אשר יזדהה ונעמד במגנומטר למנוע את כניסת הנאשם. הנאשם ניסה להיכנס בכוח תוך שהוא דוחף את א"ט ומשתולל. אחיו הצטרף אליו ושני המאבטחים ניסו להרחיקם מהמקום. הנאשם בתגובה, דחף את המאבטחים, תוך ששלח בעיטות לכל עבר, כאשר אחת הבעיטות פגעה בידו של א"ט. הנאשם נרגע והורחק מהמקום רק ע"י בני משפחתו שהגיעו למקום והרחיקו אותו בכוח. במהלך הרחקתו, זרק הנאשם סלסלת פלסטיק שהייתה מונחת על דלפק הבידוק הבטחוני לעבר המאבטחים. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**) ובעבירה של **התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור**, לפי סעיף 216 (א)(4) לחוק העונשין.

מעובדות האישום השני עולה, כי בהמשך לאירוע המתואר באישום הראשון, הנאשם חתם על כתב ערובה ביום 28.11.2017 שנערך על פי החלטת הקצין הממונה בתחנת המשטרה, לפיו אסור לנאשם להיכנס לביה"ח הדסה עין כרם למשך 15 ימים. ביום 3.12.2017 נכנס הנאשם לבית החולים. בגין כך, הורשע בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

מהלך הדין

כאמור הצדדים הגיעו להסדר דיון, במסגרתו הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות מבחן ולממונה לעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 33 נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, שבעברו הפלילי הרשעה בודדת שלא ממין העניין (מידע זה נשמט מהתסקיר). שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם, מהן עולה כי סיים 12 שנות לימוד ועבד בעבודות מזדמנות לפרנסת משפחתו אשר סבלה ממצוקה כלכלית. בחמש השנים האחרונות עבד כנהג מונית שכיר, אך פוטר עקב משבר הקורונה וכיום מתקיים מקצבת ביטוח לאומי. אביו של הנאשם נפטר לפני כארבע שנים עקב סיבוכים רפואיים וכיום מתפקד הנאשם כאפוטרופוס על אמו, שאינה בקו הבריאות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, כאשר הנאשם תיאר כי המעשים בוצעו על רקע לחץ נפשי וזלזול מצד המאבטחים במקום. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 180 שעות של"ץ לצד ענישה מותנית.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות והומלץ להציבו בגן הבוטני האוניברסיטאי.

ראיות לעונש

לנאשם רישום פלילי שלא ממין העניין (עבירה על חוק הכניסה לישראל).

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה לחומרת נסיבות המקרה ועמדה על נסיבותיו של הנאשם. היא עתרה למתחם שבין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר, וביקשה להטיל עליו 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו עבודות שירות וענישה נלווית.

מאידך, הסניגור הדגיש את נסיבות ביצוע העבירה והמניעים לה הגם שלא הצדיק אותה. הוא היפנה לנטילת אחריות הנאשם ולנסיבותיו האישיות, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם באישום הראשון, פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום גופו ונפשו של האדם. בנוסף, יש היבט של פגיעה בשלטון החוק כאשר אירוע האלימות הופנה כלפי מי שמשרת את הציבור בתפקיד בעל אופי ציבורי. בנסיבות העניין מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית. אשר לאישום השני, העבירה אותה עבר הנאשם פוגעת בערך המוגן של שמירה על שלטון החוק. מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אשר לאישום הראשון, אין המדובר בעבירה מתוכננת, אלא בהתלהטות יצרים מיותרת על רקע המתח שהיה נתון בו הנאשם בשל מצבו של אביו שנפטר זה מכבר. האלימות הופנתה כלפי המאבטחים אגב מילוי תפקידם וזוהי נסיבה לחומרא. המאבטחים אומנם לא נחבלו, ואולם הנזק הפוטנציאלי מאירוע מסוג זה יכול להיות רב. אשר לאישום השני, הנאשם ידע כי נאסר עליו להתקרב לביה"ח ובכל זאת בחר להגיע, כך שבחר במודע להפר את הצו וכאדם בוגר הוא אחראי בלעדית לביצוע המעשים.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים, תלו בנסיבות המקרה. בע"פ 5458/12 **שי ליכטמן נ' מ"י** (מיום 15.7.2012) בו נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש - 6 חודשי מאסר בפועל. בימ"ש השלום הרשיע את הנאשם בתקיפת צוות רפואי בצוותא בכך שבעקבות כעסו על הדרך טיפול באביו, הפריע למתן הטיפול, השכיב את הרופא על הרצפה והחל לבעוט בו בגופו בעיטות רבות וכן דחף אחות שניסתה להפריד. כתוצאה ממעשיו נגרמו לרופא חבלות רבות. מכאן כמובן ניתן לגזור לקולא. בת"פ 22412-05-11 (נתניה) **מ"י נ' בקיש** (מיום 13.4.2014) הורשע נאשם באיומים על צוות רפואי ותקיפת רופא ומאבטח. הנאשם נעדר עבר פלילי אשר ביצע את העבירות בתקופה שהיה מאושפז. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי.

מתחם הענישה - דעתי היא כי יש להתייחס לשני האישומים כאל אירוע אחד, זאת בהתאם למבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014), זאת משום הקשר ההדוק שבין האירועים וסמיכות הזמנים. לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד בין מאסר על תנאי ושל"ץ ועד שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות מלא על מעשיו, הביע חרטה וההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן. הנאשם שמר על יציבות תעסוקתית והכל במטרה לפרנס את משפחתו הגרעינית והמורחבת בכבוד. שירות המבחן סבר כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים וניתן להתרשם כי האירוע אכן הוא חריג לאורחותיו. לפיכך אני ממקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות העבירות בהן הורשע, למעט הפרת הוראה חוקית, וזאת בתוך שנתיים מהיום;

ב. שבועיים מאסר שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית בתוך שנתיים מהיום;

ג. קנס בסך 500 ₪, או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 1.7.2021 בתשלום אחד. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ד. 180 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 45 יום מהיום, על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

ה. פיצוי למתלונן לכל אחד מהמתלוננים, עדי תביעה 1 ו-5 בסך 500 ₪ (סה"כ 1,000 ₪). הפיצוי ישולם עד ליום 1.7.2021 בתשלום אחד. מורה על קיזוז הפיצוי מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם בתוך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"א, 24 מרץ 2021, במעמד הצדדים.